

РЕШЕНИЕ

№ 224

гр. Варна , 16.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 1 СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и втори април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ивелина Димова

при участието на секретаря Петя В. Георгиева
като разгледа докладваното от Ивелина Димова Административно
наказателно дело № 20213110201015 по описа за 2021 година

За да се произнесе , взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Подадена е жалба от СЛ. Д. Г. от гр.Балчик, обл.Добрич срещу Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № 1100069602 на Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на лицето е наложено административно наказание глоба в размер на 300лв. на основание чл.179, ал.3, вр. с чл.187а, ал.1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 139, ал.5 и ал.6, вр. с чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Жалбоподателката счита издадения ЕФ за незаконосъобразен и противоречащ на материалния закон. Твърди, че за посочения във фиша лек автомобил е била заплатена винетна такса, като периодът на валидност на електронната винетка не е бил изтекъл. Намира, че регистрационният номер на превозното средство е изписан правилно и счита за неясна причината за издаването на електронния фиш. В случай, че се касае за неправилно изписване на регистрационния номер на автомобила, привежда доводи за липса на умисъл за извършване на нарушението, както и за маловажност на случая. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания електронен фиш.

В съдебно заседание санкционираното лице, редовно призовано, не се явява лично. Представява се от адв. С.С., който поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли за отмяна на ел. фиш и претендира

присъждане на разноски.

Представител на въззиваемата страна изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли същата да бъде оставена без уважение, като претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на евентуално претендираните от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение.

Жалбата е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното лице, в срока по чл.189 ал.8 от ЗДвП и е **процесуално допустима**. Разгледана по същество, същата е **основателна**, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи от **фактическа страна** следното: Жалбоподателката притежавала лек автомобил марка „Пежо 207“ с рег.№ТХ 5560 ХТ. На 04.06.2019г. Г. закупила годишна електронна винетка от терминал за самообслужване, със срок на действие от 05.06.2019г. до 04.06.2020 г. за лек автомобил до 3,5 тона с рег. № ТХ 5560 ХТ, т.е. при изписването на регистрационния номер при направеното плащане вместо цифрата нула била използвана буква „О“.

На 31.05.2020 г., около 10,40 часа, в община Долни чифлик, притежаваният от жалбоподателката лек автомобил преминал покрай устройство – елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път I-9, км. 150+249, включен в обхвата на платената пътна мрежа. Устройството с №20912 отчело, че автомобилът, движещ се в посока намаляващ километър, е без заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, поради което създало доклад за установено нарушение по чл. 179, ал. 3, към който автоматично приложило статични изображения във вид на снимков материал на превозното средство.

Впоследствие бил установен собственикът на автомобила и след справка в системата на АПИ, на основание чл. 179, ал. 3 вр. чл. 187а ал. 1 от ЗДвП на жалбоподателката била наложена глоба в размер на 300лв. за нарушение чл. 139, ал. 5 и ал. 6 вр. чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства, както и от приложените като веществени доказателства 2 бр. снимки. Приложените доказателства са последователни, непротиворечиви и позволяват изложената фактическа обстановка да бъде установена по несъмнен начин.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от **правна страна** следното: Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП

движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Шестата алинея на цитираната норма задължава водачите на пътни превозни средства преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплатят таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство, освен когато таксата е заплатена от трето лице. С измененията на Закона за пътищата /ДВ, бр. 105/2018 г. / е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при която се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства - винетни такси за пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние. С разпоредбата на чл.10, ал.1, т.1 от ЗП е въведена такса за ползване на платената пътна мрежа - винетна такса за пътни превозни средства по чл. 10а, ал. 7 (пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона), като заплащането на винетната такса дава право на едно пътно превозно средство да ползва за определен срок платената пътна мрежа. Винетната такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство, след правилно деклариране на регистрационния му номер, категорията на пътното превозно средство и периода на валидност и важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от собственика или ползвателя му (чл.10а, ал.3 от ЗП).

От приложената по АНП разпечатка на доклад от техническо средство е видно, че процесният лек автомобил е с максимална допустима маса от 1660 кг. и е от категория М1 (моторни превозни средства, проектирани и конструирани основно за превоз на пътници и техния багаж с не повече от 8 места за сядане, без мястото за сядане на водача). Следователно автомобилът попада в категорията пътни превозни средства по чл.10а, ал.7, т.1 от ЗП и по силата на посочената норма за него е следвало да бъде заплатена винетна такса за движението му по платената пътна мрежа.

Съгласно чл. 167а, ал. 3 ЗДвП електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3в ЗДвП, към които автоматично се

прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи. Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство - част от системата. Предвид приложените по делото доклад от електронната система за събиране на пътни такси и статични изображения на процесния автомобил, съдът приема за безспорно установено, че на посочените в ЕФ дата и час същият се е движел по път I-9, км.150+249, в Община Долни чифлик. Не се спори между страните, че посоченият път е включен в Списъка на републиканските пътища в РБ, за които се събира такса за ползване на пътната инфраструктура и за автомобила е следвало да е налична заплатена винетна такса.

От приобщените по делото писмени доказателства е видно, че жалбоподателката е заплатила винетна такса в размер на 97.00 лева, но при въвеждане на данните в терминала за самообслужване за регистрационния номер на автомобила вместо цифрата нула е въведена буква „О“. В чл.6 ал.2 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, е предвидено, че електронната винетка съдържа уникален идентификационен номер, данни за регистрационния номер на превозното средство, държавата, в която е регистрирано, неговата категория, датата на заплащане на таксата и периода на валидност. Електронната винетка с неправилно въведен регистрационен номер се приравнява на липса на винетка за конкретния лек автомобил, като в случая винетната такса очевидно е заплатена за несъществуващо моторно превозно средство. Доколкото според чл.10а, ал.3 от ЗП винетната такса се заплаща от собственика на превозното средство, а надлежно заплатена такава в случая не е налице, съдът намира, че правилно наказващият орган е констатирал нарушение на разпоредбата на чл.139 ал.5 от ЗДвП от страна на жалбоподателката. Санкционната разпоредба е издирена надлежно, като наказанието е наложено на основание чл.179 ал.3 от с.з., предвиждащ специална санкция за водач, който управлява МПС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл.10 ал.1 т.1 от ЗП. Административнонаказателната отговорност правилно е насочена към жалбоподателката, която е собственик на процесния автомобил (видно от служебно изисканата справка от сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-Варна). По силата на чл.187а, ал.1 от ЗДвП при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице, а подобни данни не са налични по делото.

Спазени са и процесуалните изисквания при издаването на електронния фиш. Обжалваният ЕФ е издаден в съответствие с разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП, предоставяща възможност при нарушение по чл.179 ал.3 от ЗДП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а ал. 3 да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Същият съдържа изискуемите от чл. 189ж ЗДвП реквизити, а именно-мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане.

Независимо от изложеното съдът намира, че обжалваният ел.фиш следва да бъде отменен, тъй като са налице основания случаят да бъде счетен за маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Жалбоподателката е заплатила винетна такса за превозното средство, макар и с неправилно посочен регистрационен номер, което очевидно се дължи на техническа грешка - от представеното изображение на клавиатура на терминал на самообслужване е видно, че буквата „О“ и цифра нула са разположени в непосредствена близост, което улеснява допускането на грешка при въвеждането на данните. Доколкото Г. е проявила съобразено със закона поведение, като е заплатила винетна такса, случаят очевидно не се отличава с аналогична тежест с нарушенията от този вид, извършени поради незачитане на законовите изисквания и съзнателно незаплащане на такава. От установената фактическа обстановка не би могло да се формира извод за наличие на умишъл за извършване на нарушението. Макар принципно на административно наказване да подлежат и непредпазливите деяния, все пак нарушението, извършено по непредпазливост под формата на небрежност е с по-малка тежест и по-малко укоримо от умишлено извършените такива. Поради това и предвид всички особености на случая съдът намира, че същият дотолкова се отличава от обичайните нарушения на чл.139, ал.5 и ал.6 от ЗДвП, че се налага единствено възможния извод за маловажност на нарушението. Наложено наказание очевидно не съответства на тежестта на извършеното и не може да бъде счетено за справедливо- обстоятелство, което обуславя отмяната на обжалваното наказателно постановление поради неприлагането на чл.28 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният електронен фиш се явява незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото и направеното в жалбата съответно искане, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал.4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр.чл. 78, ал.1 от ГПК на С.Г. следва да се присъдят направените по делото разноски. Същите се изразяват в заплатено адвокатско възнаграждение в

размер на 300 лв. за процесуално представителство. В случая възнаграждението е в минималния размер, определен по реда на чл. 18, ал.2, вр. чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и следва да бъде присъдено изцяло.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № 1100069602 на Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на СЛ. Д. Г. от гр.Балчик, обл.Добрич, ЕГН:*****, на основание чл.179, ал.3, вр. с чл.187а, ал.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание “глоба” в размер на 300.00 лева, за нарушение на чл. 139, ал.5 и ал.6, вр. с чл.102, ал.2 от ЗДвП, като **незаконосъобразен**.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на СЛ. Д. Г. от гр.Балчик, обл.Добрич, ЕГН:***** сумата от 300 /триста/ лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____